

AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE CATALUNYA

La Resolució

El passat 18 de novembre els diferents sindicats presents a la Mesa General de la Funció Pública ens vàrem reunir amb els diferents grups parlamentaris per tal demanar-los-hi que recolzessin l'aplicació de les mesures, ja aplicades per l'Estat (RDL 10/2015, d'11 de setembre) i altres Administracions, tendents a restituir-nos les pagues extraordinàries deixades de pagar en aquests darrers anys així com els dies addicionals de vacances i assumptes personals per antiguitat.

Tots els grups, excepte Junts pel Sí, varen redactar una proposta de resolució conjunta que tingué entrada en el registre del Parlament el dia 25 de novembre, fou admesa a tràmit per la Mesa del Parlament el dia 1 de desembre i publicada el dia 3 de desembre al BOPC.

En data 18 de gener de 2016, i davant la intenció de la CUP de votar a favor de la resolució i en contra de la postura de la coalició que recolza el Govern (Junts pel Sí), aquesta coalició va presentar una esmena que pretenia descafeïnar el contingut de la resolució.

1. Sobre la paga extraordinària de 2012

Si la redacció original deia que s'havia de deixar sense efectes l'Acord de Govern de 2015 que impedia la recuperació de la paga extra de 2012, Junts (et prenem el) pel Sí (o sí), pretenia afegir mitjançant esmena el text: "... quan les disponibilitats pressupostàries ho permetin...". És a dir, pretenia deixar les coses tal com estan però creant l'aparença de què volia canviar-les.

Finalment la resolució aprovada, que en bona part satisfieia a Junts pel Sí, deia que el citat Acord, que impedia el cobrament de la paga extraordinària, quedaria sense efecte de manera gradual fins el primer trimestre de 2018.

¿Representa realment un avenç aquesta Resolució pel que fa al cobrament de la paga extra de 2012?

El RDL 10/2015, d'11 de setembre, del govern de l'Estat, per si a algú se li escapa, ja establia l'obligació de retornar aquesta paga. Deia el seu primer article:

Las distintas Administraciones públicas... abonarán dentro del ejercicio 2015, y por una sola vez, una retribución de carácter extraordinario cuyo importe será el equivalente a 48 días (recordem que ja havia retornat 44 dies) o al 26,23 por ciento de los importes dejados de percibir como consecuencia de la supresión de la paga extraordinaria, así como de la paga adicional de complemento específico o pagas adicionales equivalentes, correspondientes al mes de diciembre de 2012.

Tot i l'aparent caràcter imperatiu d'aquest text, més endavant deia:

Cada Administración pública abonará, las cantidades previstas en este artículo dentro del ejercicio 2015, si así lo acuerda y si su situación económico financiera lo hiciera posible. De no permitirlo su situación económico financiera en 2015, el abono podrá hacerse en el primer ejercicio presupuestario en que dicha situación lo permita.

En definitiva, Junts pel Sí, amb la seva esmena el que pretenia era reproduir la norma estatal:

“... quan les disponibilitats pressupostàries ho permetin...”.

L'avenç doncs, es limitaria a concretar que “les disponibilitats pressupostàries” es produiran, com a molt tard dins d'un parell d'anys.

2. Dies d'assumptes personals

La resolució del Parlament insta al Govern per a que convoqui la Mesa de la Funció Pública i negociï amb els sindicats un calendari de recuperació de la totalitat dels dies de permís i vacances per raó d'antiguitat en l'exercici 2016.

De moment ja hem perdut aquests dies per a l'any 2015 quan totes les altres Administracions en varen poder gaudir.

D'altra banda la Resolució podia haver instat al Govern a que reconegui des del primer moment els dies ja reconeguts a totes les altres Administracions, tanmateix, no insta a reconèixer sinó a “negociar” i no a “negociar” el retorn sinó a “negociar” “un calendari” i no respecte del 2015 sinó respecte del 2016.

És a dir, la negociació pot acabar, com ja estem acostumats, en que el Govern de manera interessada, a través de Funció Pública, faci propostes inassumibles i, per tant, pot passar que no hi hagi acord ni en conseqüència reconeixement dels nostres drets o que aquest reconeixement es dilati en el temps.

L'ambigüitat de la redacció, en definitiva, juga en interès de funció pública i en contra dels empleats públics.

3. Pagues extraordinàries de 2013 i 2014

S'insta a “negociar” un calendari de pagament, però no es fixa cap data per al seu retorn de tal manera que el calendari pot ser tan ambigu o dilatat com a funció pública, es a dir al Govern, li doni la gana.

Bé, d'igual manera que quan al mes de setembre es va aprovar el RDL del que hem parlat pensàvem que recuperariem part dels nostres drets i a la Generalitat no n'hem recuperat finalment cap, pot passar que aquesta resolució quedi en no res ja que qui l'ha d'aplicar, i per tant interpretar, és el mateix que ha intentat en tot moment deixar-la sense efecte i que només quan ha vist que tots els altres grups parlamentaris estaven decidits a aprovar-la s'hi ha sumat.

Gràcies Junts pel Sí! Els empleats públics no us oblidem.